

faler, og jeg er sikker på, at regeringen følger den her udvikling meget nøje, og også de råd, der kommer fra FN i den her sammenhæng. Og hvis det viser sig, at der er behov for det – og det kan da meget vel være tilfældet – vil Det Konservative Folkeparti da bakke udviklingsministeren op, hvis det er sådan, at der på et tidspunkt skal bevilges yderligere midler ved en omprioritering. Det kan meget vel vise sig, at der skal det.

Nu bevilges der altså i øjeblikket flere midler fra både internationale organisationer og forskellige enkeltlande, også USA bidrager mere og mere. Så der sker altså virkelig noget på den her front, og Danmark er med i det. Men hvis det viser sig, at der er behov for, at vi skal gøre endnu mere, er vi fra Det Konservative Folkepartis side da parat til at diskutere yderligere omprioriteringer i den retning.

Kl. 14:27

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Lars Barfoed. Næste ordfører bliver hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Verden er midt i en krise, som direktøren for FN's Verdensfødevareprogram har udtalt det. Det er en stille tsunami. Fattige mennesker, der lever for sølle 2 dollar om dagen, tager børn ud af skolerne og skærer ned i mængden af grønsager for at få råd til ris. Fattige, der lever for 1 dollar om dagen, skærer ned på kød, grønsager og et eller to måltider, så de har råd til en skål ris. De desperate fattige, der må leve for blot 50 cent om dagen, står foran en katastrofe. Intet mindre! Så barsk er virkeligheden på grund af den globale fødevarekrise.

Omkring en milliard mennesker lever i dag i verden for 1 dollar om dagen. Og når fødevarerpriserne stiger, som vi har oplevet det på det seneste, risikerer omkring 100 millioner mennesker at ryge helt ned og tilbage på dette niveau. Det risikerer at underminere alle de fremskridt i fattigdomsbekæmpelsen, der er sket gennem det sidste årti. Så alvorlig er den her situation.

Derfor må de rige lande tage fødevarekrisen lige så alvorligt, som de tager den internationale finanskrisen. Og det første indlysende skridt må altså være at lappe hullerne i det globale sikkerhedsnet ved at bevilge flere penge til FN's fødevareprogram, WFP. FN's fødevareprogram er i akut mangel på penge – yderligere 700 mio. dollar burde tilføres her og nu fra den vestlige ver-

den. Danmark burde gå i spidsen for den indsats som en helt selvfølgelig ting. Næste skridt må så være at forholde sig til de mere langsigtede udfordringer, vi bør tage op for at få udviklet landbrugssektoren i ulandene. Vi bør sikre bedre vilkår for handel, og vi bør overveje, at FN får en egentlig katastrofefond, så katastrofer som eksempelvis den her fødevarekrise kan håndteres hurtigt. Det er noget, der igen kræver penge og handling.

Og så må vi i øvrigt holde regeringen op på regeringens egne ord. Og jeg citerer fra regeringsgrundlaget:

»Det er regeringens sigte over en årrække at øge udviklingsbistanden fra det nuværende niveau på 0,8 pct. af BNI.«

I dag står vi så med et forslag til vedtagelse, der opfordrer andre lande til at yde 0,7 pct. – ikke noget om, hvad man selv vil, ikke noget med at gå i spidsen. Jeg tror, at de fleste har svært ved at forstå, hvorfor regeringen ned sætter en Afrikakommission, og hvorfor statsministeren ved særlige lejligheder taler varmt om Afrika for så ikke at gøre mere, når krisen virkelig kradsler, som den gør her og nu. Vi står i en akut krisesituation i forhold til de fattigste på denne klode. Det kræver handling, det kræver penge – og Danmark burde gå i spidsen herfor.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Det er hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er nok ikke helt forkert, hvis man opfatter Venstres og Dansk Folkepartis store optagethed af biobrændsler som et forsøg på at afspore debatten. Det lykkes vel også i en vis udstrækning. Men jeg synes, at man med tilfredshed skal notere sig én ting på baggrund af debatten, nemlig at der er et stort flertal i Folketinget for den pind i vores forslag til vedtagelse, der handler om biobrændsler. Den bliver så ikke vedtaget i forbindelse med den her debat, men det står klart, at der er et stort flertal i Folketinget, som ikke ønsker at bruge mad til brændsel i den nuværende situation. Det synes jeg faktisk er godt. Hvorvidt man mener det, får man lejlighed til at stemme om to-tre gange i løbet af foråret. Og så må vi jo vende tilbage til det.

Det andet element, som jeg da også synes har en lille smule betydning, er, at de stigende fødevarerpriser også har store konsekvenser for de